

VIITORUL ROL

ELENA PETRICAN

În colectivul Teatrului „Victor Ion Popa” din Bîrlad, de care s-a legat printr-o activitate de 24 de ani, Elena Petrican a întâlnit o atmosferă stimulatoare și a fost distribuită în roluri care i-au îngăduit să-și cultive talentul, să-și cizeleze mijloacele interpretative; a cîntat și a dansat în spectacole de estradă, demonstrînd farmec și personalitate. Dintre multele roluri interpretate (peste optzeci), actrița își amintește cu plăcere de: Mița Baston (*D'ale carnavalului*, de I. L. Caragiale), pentru care a fost distinsă cu premiul pentru cea mai bună interpretare a unui rol feminin la Festivalul teatrelor din Moldova — Botoșani, 1979; Ana-Ema (*Fii cuminte, Cristofor*, de Aurel Baranga); Mama, rolul titular din piesa lui D. R. Popescu, pentru care a fost premiată la Gala recitalurilor dramatice, de la Bacău, ediția 1974; Anisia (*Puterea întunericului*, de N. L. Tolstoi); Aneta Duduleanu (*Gaițele*, de Al. Kirîțescu); Gherghina Profirel (*Hași Tudose*, de B. Șt. Delavrancea); Doamna Alvin (*Stri-*

goii, de H. Ibsen); Sofia (*Cei din urmă*, de Maxim Gorki); Nina (*Comedie de modă veche*, de Aleksei Arbuzov); Bătrîna (*Alexandru Lăpușeanu*, de Virgil Stoenescu); Actrița (*Premiera*, de J. Cromwell); Doamna Orbán (*Joc de pisici*, de Örkény István); Emilia Dragomirescu (*Citadela sfărîmată*, de Horia Lovinescu); Mama (*Excursia*, de Theodor Mănescu).

Viitorul rol?... De fapt, trei roluri, în aceeași piesă: *Europa — aport, viu sau mort** de Paul Cornel Chitic, în premieră absolută la Teatrul „Victor Ion Popa”. Regia: Matei Varodi.

„În această piesă, de o incontestabilă valoare, care, în contextul politic internațional actual, dobîndește neașteptate rezonanțe, voi avea posibilitatea (ca și alți colegi din distribuție) să interpretez trei roluri: Negustoreasa, Camerista, Bătrîna doamnă de la Curtea imperială. Sînt tipuri diferite, dar, într-un fel, unite printr-o trăsătură definitorie: degradarea, descompunerea morală. Negustoreasa trăiește într-un mediu vulgar, la periferia societății, și caută să cîștige bunăvoința stăpînirii habsburgice, folosind cele mai abjecte mijloace; ea aparține categoriei celor care-și fac din denul un mod de existență. Camerista se află cu o treaptă socială mai sus decît Negustoreasa, dar, avidă de bani, spionează și denunță și ea, cu falsă candoare, clienții hotelului unde lucrează. Bătrîna doamnă face parte din protipendadă, trăiește la Curtea imperială. Și ea e avidă, dar nu de bani, ci de plăceri. Rolurile, ca text, sînt mici, dar asta contează mai puțin, deoarece sînt bogate în conținut, dînd posibilități multiple de interpretare. Cînd, prin minciună, trădare și ipocrizie, încerci să urci pe scara socială, necinstea are un singur chip. De aceea, ideea lui Paul Cornel Chitic, ca același actor să joace trei roluri, nu mi se pare nici grațioasă, nici întîmplătoare. Nu este o soluție aleasă de dragul originalității, ci este argumentată prin incisivitatea inteligentă și documentată a autorului”.

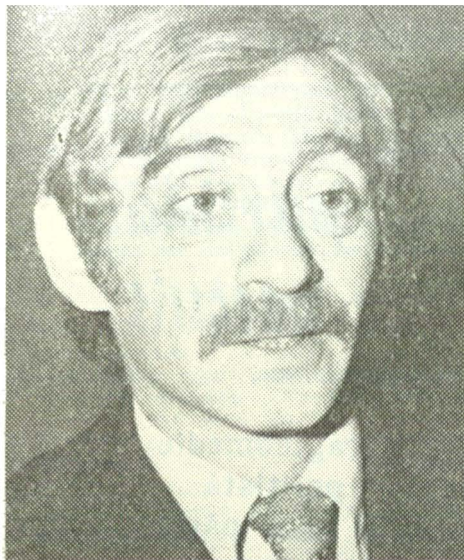
* „Teatrul”, nr. 9/1979.

telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“

De la Ioan Constantinescu, instructor artistic la Teatrul popular „Gheorghe Pastia” din Focșani, primim: „Se află în plină desfășurare a V-a stagiune teatrală a elevilor focșăneni. În actuala stagiune, elevii artiști amatori din Focșani vor prezenta ur-

mătoarele spectacole: Unchiul nostru din Jamaica, de Dan Tărchilă (Liceul industrial nr. 5), Interviu, de Ecaterina Oproiu (Liceul sanitar), Parodii teatrale, de Tudor Popescu (Liceul industrial nr. 5), Miorița, de Valeriu Anania (Liceul industrial nr.

1), Acești îngeri triști, de D. R. Popescu (Liceul „Unirea”), Fata morgana, de Dumitru Solomon (Liceul industrial nr. 2), Paietele și măgarii, de Gheorghe Vlad (Liceul industrial nr. 3), Jean, fiul lui Ion, de Nicolae Țic și George Bănică (Liceul pedagogic), Nu sin-

VIITORUL ROL

RUDY ROSENFELD

Crescut în lumea teatrului evreiesc, Rudy Rosenfeld face parte dintre actorii care au intrat în meserie „de mici”, debutând la vârsta de 12 ani într-un spectacol de revistă, *Cu cîntec pe buze*. Ca orice „copil-minune”, a avut succes, ceea ce l-a încurajat să-și continue studiile pregătitoare pentru teatru. Al doilea debut, de astă dată ca profesionist, a fost rolul Efincik din *Tineretea părinților*, de Gorbatov. În cei 22 de ani de activitate, a jucat nenumărate roluri de dramă și comedie. Din fișa sa de creație (aproape o sută de roluri), cităm: *Tanhum (Golem)*, de A. Leivik; *Pomplierul (Răzburarea suflerului)*, de V. I. Popa; *Rudy (Actul de căsătorie)*, de Ephraim Kishon; *Hoțmah (Vrăjitoarea)*, de Avram Goldfaden; *Percik (Tevie lăptarul)*; *Kopl (Lozul cel mare)*, *Menahem Mendel (Menahem Mendelom de afaceri)* de Șalom Alehem; *Ginerele (Dibuk)*, de S. Anski; *Leib (Șomaj fără rasă)*, de Alexandru Sahia; *Cîrcarul*

(*Cel care primește palme*, de Leonid Andreev); *Omul (Scurt-circuit la creier)*, de D. Solomon — rol care i-a adus un premiu de interpretare la Festivalul național „Cîntarea României”, ediția 1981); *Doctorul (Andorra)*, de Max Frisch; *Motie Straihl (Hășie orfana)*, de Iacob Gordin; *Gherman (Somnoroasa aventură)*, de Teodor Mazilu).

„Noutatea viziunii regizorului George Teodorescu, în inscenarea piesei lui Iacob Gordin — acest inovator al teatrului evreiesc de la sfîrșitul secolului trecut — se întrevede chiar din schimbarea titlului *Efros Saga*, în loc de *Mirale Efros*. Ne propunem, așadar, să extindem sfera analizei dramatice, în care evoluția și destinul eroinei principale — *Mirale Efros* — acest «ministru de finanțe», acest «Napoleon în fustă», cum a fost ea numită — se încadrează într-un sistem complicat de relații, în care fiecare personaj este dependent și influențat de personajul central, influențîndu-l, la rîndul său.

Iosif (Iosale) — natură blajină, contemplativă, cu preocupări exclusiv muzicale și poetice, pare, în text, un personaj lipsit de prestanță, de relief, de personalitate. În spectacol, însă, el este un punct de echilibru, stăvilind cu eroism, puterea despotică a orgoliului matern, ca și năvalnica dorință de emancipare a frumosei și cochetei sale soții. Să realizeze echivocul fiecărei apariții, să nu descopere adevărata structură a personajului meu, să știu cînd trebuie să dezlănțui (și cînd să atenuiez) izbucnirile violente, pentru a nuanța stările conflictuale — iată cîte sarcini scenice îmi revin, în concepția regizorală, pentru a lumina multiplele semnificații ale spectacolului nostru.

Mă bucur că am din nou prilejul să tin balanța între jocul plin de forță al decanei noastre, Seidy Glück (*Mirale Efros*), și temperamentul tumultuos al lui Tricy Abramovici (soția mea, în piesă), pentru ca, împreună cu ceilalți, sub îndrumarea maestrului George Teodorescu, să dăm viață unui spectacol pe care ni-l dorim de mare succes”.

Maria MARIN

telex-„,teatrul“ ● telex-„,teatrul“ ● telex-„,teatrul“

tem ingeri, de Paul Ioa-chim (Liceul „Al. I. Cuza”). Iată o activitate demnă de toată lauda. ● *La Teatrul Municipal din Ploiești, a avut loc premiara comediei Bambini di Praga, de scriitorul ceh Bohumil Hrabal, în regia și scenografia lui Valeriu*

Paraschiv. ● Teatrul Dramatic din Baia Mare are un nou director, Valeriu Achim. Îi dorim, la început de drum, succese și putere de muncă. ● Teatrul Dramatic din Galați a prezentat o nouă premieră: Un bărbat și mai multe femei de Leonid

Zorin. ● O nouă versiune scenică a comediei Troilus și Cressida de Shakespeare pregătește regizorul Mircea Marin, la Teatrul Dramatic din Brașov.

FAIMA